

Voor alle vragen betreffende jullie steun,
Marion DELAMARCHE, Verantwoordelijke peterschap
Tel : +33 (0)1 58 10 74 96 • e-Mail :
mdelamarche@fidesco.fr

FIDESCO FRANKRIJK • 91 bd Auguste Blanqui • 75013 Paris

Elisabeth WEYNANTS, Verantwoordelijke peterschap
Tel : +32 (0)496 91 11 85 • e-Mail :
contact@fidescobelgium.be

FIDESCO BELGIË • 93 av Val St Georges • 5000 Namen

Adres :

Famille Dufaux
aux bons soins des Sœurs de Cluny
139, av. John Brown – BP 1303
Port-au-Prince
HAITI (Grandes Antilles)

e-mail :

anneclairedufaux@yahoo.fr
dufaux_pierre@yahoo.com

Datum : december 2017

MISSIE VERSLAG • N° 5 •

Beste peters,

Drie maanden zijn voorbij sinds het laatste verslag en we hebben ze niet zien voorbijgaan... We hebben met jullie gedeeld dat dit tweede jaar zich anders aankondigde, ja, dit wordt bevestigd! Ondanks de vele wijzigingen bij de hervatting van de school in September, kunnen we bevestigen dat dit tweede deel van onze missie onder het teken van de sereniteit start.

Dit nieuwe schooljaar is ook gekenmerkt door ons engagement in de Gemeenschap en de daarbij horende diensten!

We vragen eens te meer uw gebed en ondersteunende gedachten ; we voelen dat de Heer klaar is met beitel en overstapt naar het fatsoeneren, bidt opdat de nederige arbeiders die we zijn, hun steentje kunnen bijdragen aan het bouwwerk, zowel in de vreugde als in de moeilijkheden.

We danken jullie opnieuw voor jullie trouwe steun die voor ons ten allen tijde een stut is! Weten dat jullie daar zijn helpt ons sterk te zijn als de ontmoediging ons belaagt. We bidden ook elke week voor jullie en dragen de gebedsintenties die sommigen ons toevertrouwen. Nogmaals : mèsì anpil frè nou et sè nou!

Nieuw schooljaar, nieuw leven...

Nieuw schooljaar, nieuwe lichting Fidesco!

De twee nieuwe families van vrijwilligers zijn goed aangekomen!

Simon en Alice Vallet (links met hun 4 kinderen) en Jérémie en Itziar Grolleau (rechts) en hun dochter, Anaïs. Simon, Jérémie en Itziar werken in de school « St. Jozef Artisan », beroepsschool gesticht door de gemeenschap Emmanuel, juist na de

aardbeving in januari 2010, en Alice werkt in de school van onze meisjes en zal binnenkort Anne-Claire vervoegen bij Eduquat. Ze zijn reeds goed aangepast aan hun nieuw leven!

Zoals we reeds verteld hebben, heeft het nieuwe schooljaar vele wijzigingen gebracht in ons dagelijks leven!

Eerst en vooral, de timoun! Dit jaar hebben we er voor gekozen om ze in te schrijven in scholen van congregaties. Inderdaad, in hun school van vorig jaar, waren ze bevoordeeld omdat ze “wit” zijn, wat meer en meer ongemakkelijk aanvoelde.

Via Eduquat, heeft Anne-Claire de mogelijkheid gehad te werken met Zuster Nadige, Dochter van de Wijsheid (Monfortaanse gemeenschap) en directrice van het Heilig Hart Instituut.

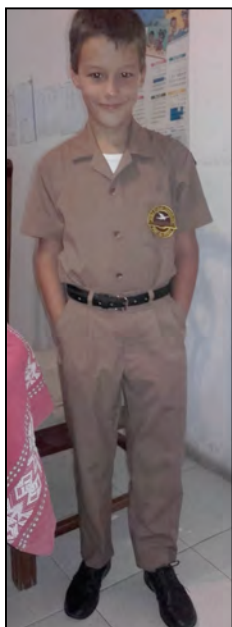

Dit was de gelegenheid tot een heel mooie ontmoeting en een grote vriendschap. Zuster Nadige heeft voorgesteld om de meisjes in het Heilig Hart te ontvangen en heeft voor Paul een school gezocht : St. Jan Evangelist, bij de Broeders van het Heilig Hart.

Andere scholen, andere uniformen!

Ja! De meisjes hebben hun uniformen met grote kraag ingeruild voor een versie de Familie Ingalls (Het kleine huis op de prairie) waardig!
Ze zijn niet onopgemerkt op hun traject naar school.

En we ondervinden altijd hoe de kinderen een gemakkelijke instap zijn om een gesprek te beginnen. Stilaan zijn we beter en beter gekend en de “goede dag” die ’s morgens met een grote glimlach gedeeld wordt, herinnert ons eraan hoe een auto ons van al deze precieuzen contacten zou afsnijden.

Andere scholen, ander ritme! De kinderen beginnen vroeger en de scholen zijn verder dan vorig jaar (Ja, dichterbij was niet mogelijk, de school was op 50 m van ons huis ;-). Opstaan 6u00... Na het aankleden en stevig ontbijt, brengt Pierre Paul naar zijn school die start om 7u15 enkele straten hoger dan de onze, en Anne-Claire brengt de meisjes enkele straten lager tegen 7u40. Bij hun terugkeer (13u45 voor Paul en 15u00 voor de meisjes), begint het hoofdstuk schoolwerk tot het avondeten. Dan douche, gebed en naar bed om 20u00.

Het ritme van de weken is hoog ; de nieuwigheid van dit jaar is dat het week-end-ritme ook hoog is! Geraakt door de schoonheid van de mis op Kerstdag bij de zusters vorig jaar, vooral door de stilte bij de liederen van het koor, hebben we het koor vervoegd : Pierre zingt bij de tenoren en Anne-Claire bij de alten!

Onze weekends zijn dus druk met gemeenschapsactiviteiten, koorrepetities, verplichte schoolmissen voor de kinderen en huiswerk maken! Zoals jullie zien, verjaag je de natuurlijke neigingen, ze komen in galop terug...

De missie van Pierre

1- Bij de CHR : la Tramblaye

Zoals aangekondigd in vorig missie-verslag, wachtten we op een antwoord van een Canadese geldschieter voor het Project van La Tramblaye... Jammer, maar het antwoord, eind september, is negatief voor de financiering van de studies... Het is een ontgoocheling voor de hele ploeg, we laten de armen niet zakken, en blijven werken aan het dossier om financiering te vinden... Blijft op te volgen!

2- Bij de Zusters van Cluny : La Madeleine

Het internaat

We zijn er uiteindelijk in geslaagd om de werken te beëindigen en de gebouwen zijn opgeleverd op 6 oktober... t.t.z. met meer dan 3 maand vertraging... Het is echt een gevecht geweest om de gebouwen te laten afwerken door de bouwfirma... Maar we hebben de gebouwen ingehuldigd op 21 oktober, met de inzegening van de huizen.

De Rafter: multi-functionnele zaal

De werken van het dakgebinte zijn met precisie en snelheid uitgevoerd want we hebben de dakgebintes op elkaar afgestemd om een homogeen gebinte te krijgen ;de dakbedekking is onmiddellijk daarna gelegd, zodat het dak afgewerkt is!

Ik ben tamelijk fier van het resultaat, van mijn ontwerp als architect ;-)! Met de bouwonderneming, zijn we tot een goede verhouding kwaliteit/prijs kunnen komen voor de materialen gebruikt voor de afwerking. Het gebouw moest zich in de architectuur van de bestaande gebouwen integreren :

uitdaging die geslaagd is, te horen volgens wat de architect die de andere gebouwen ontworpen heeft zegt over dit project!

De Zusters zijn werkelijk zeer tevreden met deze nieuwe zaal en uiten dit ook! Deze refter zal dienen als polyvalente zaal voor de school, en ook als feestzaal voor huwelijken en andere gelegenheden.

De verhuring zal dienen om de werking van « La Madeleine » te ondersteunen.

Bij de inhuldiging en inzegening van de zaal, op 21 oktober, hebben de zusters mij uitgebreid bedankt voor het gerealiseerde werk.

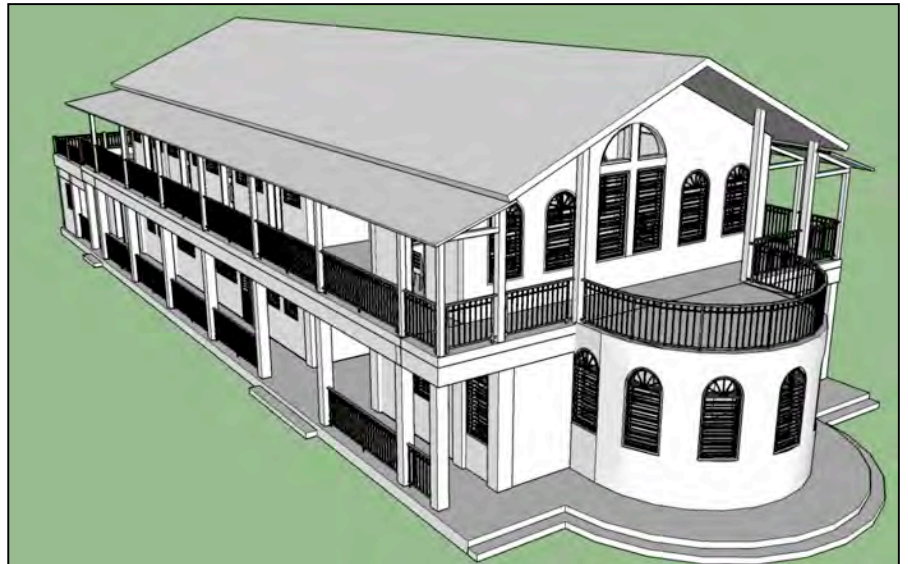
Zuster Marie-Bernadette

• **En altijd nieuwe projecten!**

La Madeleine : de bouw van een 3de huis tekent zich af voor de maand december, dit om meer internen te kunnen onthalen. Tezelfdertijd zal er een nieuw waterreservoir van ongeveer 115 m³ gebouwd worden en de verbinding met de colectoren zal aangelegd worden. Dit om het regenwater van ongeveer de helft van de daken van de site « La Madeleine » te recupereren (ongeveer 3000 m² daken).

Jacmel : Bouw van een huis voor de Zusters op de site van de school.

Het project gaat goed vooruit en we zijn aanbeland in de eindfase van het architectuurontwerp. Ik werk in parallel op de structuurstudie die klaar moet zijn vóór de offerte-aanvragen van half december. Aan dit project werk ik samen met een vroegere Fidesco-vrijwilliger, Anne Jelensperger, die architect is en nu in Haïti woont. Het helpt me enorm voor het ontwerp van dit gebouw want Anne kent zeer goed de Zusters van Cluny : zij is het die het geheel van de site van La Madeleine ontworpen heeft. Het doet deugd om in duo op dit dossier te werken en op dezelfde golflengte te zitten!

Een beeld van het toekomstig gebouw.

De school Sainte Rosalie, PaP :

De Zusters hebben gevraagd prioriteit te geven aan de vervanging van een waterreservoir dat zwaar beschadigd werd door de aardbeving in 2010. We plannen de werken tijdens de kerstvakantie, daar de leerlingen niet op de speelplaats zullen zijn. We hebben dus 3 weken om de werken uit te voeren : afbreken en vervangen van een nieuw reservoir van ongeveer 77 m³ in gewapend beton. We zullen ook alle daken van deze site aansluiten op dit reservoir, dit om een maximum aan regenwater te benutten ; dit zal gebruikt worden om het sanitair van de school en het dispensarium te bevoorraden. De maand december zal voor mij bijzonder druk zijn met het opvolgen van al deze werven...

De andere projecten zoals de toilettenblok en de bouw van de nieuwe keuken zijn voorlopig standby...

De school van Bolosse in de wijk Martissant, PaP

Het renovatieproject is in « standby » bij gebrek aan fondsen.

De missie van anne-claire

1- Het Externaat de Voorzienigheid

De start van het nieuwe schooljaar is in goed humeur begonnen, met een nieuwe directrice vol humor : Zuster Marie-Gertrude. Haar eerste woorden aan mij gericht waren : “Ik heb vernomen dat u nog een jaar hier blijft, het is niet te geloven! U gaat bij ons blijven!”.

Deze start is heel verschillend van de vorige : ik ken het ritme van de school, de voornaam van een groot deel van de leerlingen van de 3de cyclus, mijn collega's – die ik met veel vreugde terugvond na de zomer, en die verwonderd waren dat ik niet naar Frankrijk teruggekeerd ben tijdens de vakantie... nog een mooi aanvoelen van Fidesco dat vraagt om in ons land van missie te blijven, om te getuigen bij de Haïtianen die dromen van een beter leven in het buitenland, dat ze een mooi land hebben en dat ze niet moeten vluchten van zodra ze een mogelijkheid zien.

Ik heb de catechese hervat met een nieuwe groep in het 7de jaar. Na een eerste idyllische les, zijn deze leerlingen, die ik als rustig en gedisciplineerd kende in het 6de jaar “furies” geworden, net zoals mijn leerlingen van vorig jaar! Maar ik heb zeer vlug mijn grenzen uitgezet en ik laat niet meer met mijn voeten spelen!

Om deze lessen levendiger te maken, stel ik voor dat zij een korte uiteenzetting van het onderwerp

maken. Wat een plezier om een klas actief en aan het werk te zien!

Afstand doen van het “voor de klas staan” doet mij veel deugd en ik stel het op prijs om meer op de achtergrond te zijn en de leerlingen op het voorplan. Dit is de boodschap die ik probeer door te geven aan de leerkrachten tijdens de vorming. Maar het plechtig en overdrachtelijk model is nog zeer sterk verankerd in het Haïtiaans systeem.

Nieuw dit jaar : een lespakket Mondelinge Expressie in Middelbaar I (komt overeen met 3de/2de), dat ik aanvul met een versterking van de geschreven taal. Ik ben begonnen de leerlingen een algemeen beeld van de spraakkunst op zijn “Montessori” aan te bieden : ze zijn aangesproken door deze duidelijke en eenvoudige synthese.

Waar ik vorig jaar bewust mijn Montessori-petje achterwege gelaten heb, zie ik nu openingen om Montessori aan te passen aan een klassieke klas. Ik stel deze les zeer op prijs, met meer mature, vrijwillige leerlingen. Na het declameren van fabels, zijn we in het theater aanbeland en ik geniet ervan de leerlingen enkele beroemde monologen te laten ontdekken!

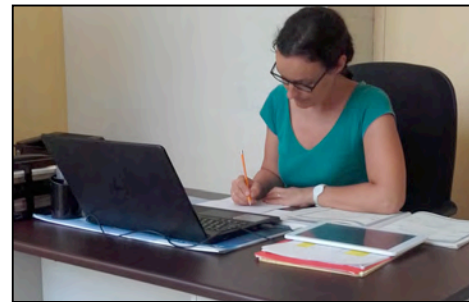
❖ Het luik “vorming”

Eens het schooljaar gestart, zijn we verdergegaan met de vorming in de 9 pilootscholen van het project. Benjamin Boggess (programmeur voor “A connected planet”) deed een presentatie over de toepassing met de eerste gecodeerde modules, terwijl ik met de leerkrachten nadacht over de omstandigheden voor een goed aanleren. Mijn wijsheid halend in de geschriften van Stanislas Dehaene, neuro- wetenschapper, en in die van Maria Montessori, trachtte ik de leerkrachten de limieten van het overdrachtelijk systeem te laten inzien en om opening te maken tot een andere manier van lesgeven : naar het kind gefocust, een andere houding vergend van de leerkracht, ook met kennis van het ontwikkelingsniveau van het kind, van zijn brein en van het onmetelijk potentieel waarmee hij sinds de geboorte begiftigd is, en dat verlangt om te ontwikkelen! Om de “ramp” van de 1ste vorming (150 leerkrachten tegelijkertijd) niet te herhalen, hebben wij voor persoonlijke begeleiding geopteerd! Zo zijn wij in de 9 scholen langsgegaan. We hebben werkelijk het verschil gemerkt en de leerkrachten waren zeer gelukkig met deze tijd in kleine groepjes! Het was dus zeker de inspanning waard! Inderdaad, 9 dagen na elkaar hetzelfde herhalen gedurende 2u30 was toch een hele uitdaging... volgens de verscheidene groepen, was de oefening meer of min aangenaam! Paradoxaal, de leerkrachten van de “elitescholen” zijn het minst gemotiveerd... ze hebben nochtans alle voorzieningen ter beschikking om de pijlers uit te zetten voor het aanleren in hun klas...

❖ Het luik « ontwikkeling van de computer-modules »

Het is erger dan in de bouw, we hebben al ruim een maand vertraging...

Ik had jullie de start van de toepassing in de klassen aangekondigd voor oktober... welnu, we zijn er nog ver van... Bij het laatste verslag heb ik jullie in grote lijnen de ontwikkeling van de toepassing uitgelegd. Het Permanent Pedagogisch Comité, bestaande uit leerkrachten, is in theorie belast met het in beeld brengen van de oefeningen. Maar deze zomer is iedereen met vakantie gegaan en bleef ik alleen over op het schip om mij in te werken in de beeldvorming met Greg en Benjamin (programmeurs van A Connected Planet). Beetje bij beetje werd ik het referentiepunt van de verschillende instanties : van het CPP dat richtlijnen verwacht (omdat ze niet op de zomersessie waren, ben ik de enige die hen kan helpen), van Greg die de scenario's codeerde en op mijn terugkeer wachtte, van Benjamin die vroeg om de audio in het frans in te spreken en een Haïtiaanse te vinden om het creools op te nemen, van de graficus die vroeg welke beelden te voorzien...

*L'ordinateur,
nouvelle extension de mon bras !*

Ik zat onvermijdelijk op de eerste rij wanneer de boel ontplofte!

We hebben alles moeten stilleggen, ieders rol herdefiniëren, en vooral zorgen dat niet alles op mij rust, omdat het einde van mijn missie in zicht is.

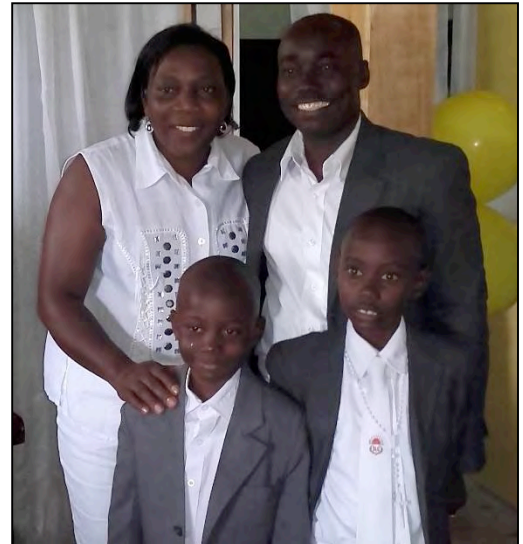
Voor de nieuwsgierigen, ga naar Google Play Store, Eduquat AF1, daar zie je een overzicht van de applicatie!

De bladzijde van de ti moun

Ze leven ten volle, zelfs als hun hart naar Frankrijk gekeerd is – ze missen de familie en de vrienden – zijn ze in hun Haïtiaans leven goed omringd!

Eerst en vooral Zr. Christiane ! Provinciaal van de Zusters St. Jozef van Cluny, zij is onze officiële lokale partner. Altijd bereid om plezier te maken met de kinderen, heeft ze ons veel geholpen door ons veel familietijd te gunnen in het begin van onze missie.

De familie Israël. Martino en Majorie zijn broeders en zusters in de Gemeenschap. Ze zijn een voorbeeld van geloof voor ons en onze kinderen zijn goede speelkameraadjes met hun twee jongens, Gabriël en Mickaël!

Het idee van een “meid” te hebben was moeilijk voor ons... De term choqueerde ons, het concept eveneens. Maar we hebben vlug begrepen dat het een courant beroep is, dat iemand werk verschaft. Het was de gelegenheid voor een mooie ontmoeting want Miracia, boven het feit dat ze een “fee” is in huis, is vooral een parel... De kinderen hebben wat tijd nodig gehad om haar te laten wennen want de taal is een hinderpaal, maar nu is er een prima verstandhouding tussen Miracia en elk van de kinderen!

De spirituele bladzijde :

“Bourik te mèt galonnen kou I galonnen, kou I midi I ranni!”

Verdrijf de natuurlijke neiging, ze komt in galop terug!

Ons eerste missiejaar was bron van zoveel nieuwigheden en onwennigheid dat we ons als kinderen overgaven in de armen van de Vader, in de war maar vertrouwend.

We waren er zeker van dat de Heer ons geroepen had om in Haïti te dienen en dat gaf ons diepe vrede.

Daar onze missies langzaam vorm kregen, hadden we een intens gebedsleven en gingen we soms in de week met zijn tweetjes naar de mis.

In dit tweede deel van onze missie zijn we nog steeds overtuigd dat de Heer ons niet verlaten heeft. Daarentegen, onze naturel is in galop teruggekomen... de diepe Vrede heeft plaats gemaakt voor tumult! We hebben altijd een lichte neiging gehad om onze agenda's vol te boeken... wel, we zijn weer vertrokken... Anne-Claire heeft het zelfs klaargespeeld om een agenda uit de Verenigde Staten te laten over komen, via een collega...

De vele tijd die we samen als familie doorbrachten heeft plaats gemaakt voor allerhande activiteiten, zoals naar de Gemeenschap gaan, koorrepetities, jeugdactiviteiten in de school van de kinderen (voor de missen waar ze verplicht aanwezig zijn, anders mogen ze de maandag niet naar de les...) In het kort, er blijft maar één weekend per maand over zonder geplande activiteit! We hebben gedurende twee maanden geprobeerd stand te houden, maar zijn tot de vaststelling gekomen dat we alle zes **naast elkaar** aan het lopen waren, zonder ontspanning of bezinning samen. Des te meer omdat we ook **op elkaar** leven, en in ons huisje begon er veel ruzie op te laaien!

Nieuw schooljaar ... nieuwe start! De tijd om te evalueren gaat verder! De Heer gebruikt alle middelen om ons te bekeren ; het is eens te meer door een tap-tap dat Hij tot ons spreekt! Het dient tot niets te lopen, men moet op tijd vertrekken... Ja,.. feitelijk, wat jagen wij na?

We staan perplex dat onze engagementen, zonder uitzondering, verbonden zijn met ons Geloof. Dit brengt ons terug tot onze kleinheid en beperkingen. Onze eerste reactie is om te denken : heeft deze missie dan tot niets gediend??? Inderdaad, we stellen vast dat het jachtige leven dat we hadden vóór ons vertrek weer de bovenhand neemt en de plaats inneemt van het belangrijkste... Maar... wat is het belangrijkste?

- Beseffen dat we in een afstompemd ritme zitten, dat in de weg zit voor diepe

- Beseffen dat we onze kinderen en echtgenoot reeds dagen niet omhelsd hebben, omdat we zo zeer door de routine gegrepen zijn dat we als automaten met hen omgaan ;
- Op een morgen wakker worden en zich realiseren dat men sedert weken niet meer in stilte gebeden heeft ;

Het belangrijkste is, door de genade van de Heilige Geest, de teugels van ons leven loslaten en Hem toelaten ons te leiden. Dit kiezen, is zijn leven enten op het Belangrijkste, de Emmanuel die zich vrij gegeven heeft om ons te redden.

De broeders van de Gemeenschap, die ons sedert jaren begeleiden, hebben ons de metafoor van de keien en het zand uitgelegd (het beeld van een bokaal die men vult met grote keien, maar er is nog plaats voor kleine steentjes, en voor zand). Nemen wij aan dat deze bokaal ons leven is, de keien de belangrijkste zaken, de kleinste steentjes de waarden die voor ons belangrijk zijn en het zand, alle kleine zaken zonder veel belang. Als we onze bokaal beginnen te vullen met het zand... is er geen plaats meer voor het belangrijkste...

Deze tijd in Haïti “leidt ons terug naar onze keien” zoals we zo dikwijls tegen elkaar zeggen! En na een jaar gezocht te hebben hoe ons te geven, voelen wij aan dat het veel meer door onze kwaliteitsvolle aanwezigheid bij de armen is, dan wel door onze realisaties dat wij Liefdesinstrumenten zijn in de handen van de Heer.

Wij vertrouwen ons aan jullie toe, aan jullie gebed dat voor ons zò essentieel is! Dank dat jullie het ons mogelijk gemaakt hebben deze weg te gaan en de vreugde om deze met jullie te delen...

Ter afsluiting : Goede Adventstijd !

Voor deze adventstijd wensen wij jullie een hart toe als van een kind, vervuld van bewondering voor de gave van de Emmanuel, God met ons! Goede voorbereiding tot Kerstmis en mooie ontmoetingen!

De kinderen met de internen van de school la Madeleine

